

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीहरिनाथायनमः॥ जयजययादवकुळआवंतस्य॥ ली
ळावशाघरकाजगन्निवासा॥ गोकुळपाळकाबाळवशा॥ सविकेराजगडुनं
॥१॥ लोकवर्णितिविविधशास्त्रं॥ मनरजकेरवीचित्रं॥ परिभवच्छंदके
पवित्रं॥ कदाकळनव्हतिवेर॥ हरिगुणलिलानवर्णितां॥ व्यर्थका
येतंभाळवठाकरितां॥ जेसावाळुवचाघागाळीतां॥ तेनापडे
काहिचं॥ ३॥ निळिफुकितीसारे॥ ईकडुनतिकडेजायेवारे
तेंसितेव्यर्थशास्त्रं॥ हरिचिन्तायेति॥ ४॥ नवर्णितांहरिच
रित्र॥ व्यर्थवटवटकायेसंगंध॥ जेसंभाकिफळेछुधार्थ॥ नचि
उडेभाक्षितां॥ ५॥ घन्येघन्येतचीजन॥ जे श्रीहरिघन्यंपरायण
हेहरिलिळाकरितीश्रवण॥ घन्येतचिसंसारि॥ ६॥ पानवाडिजे
कुतर्कवादि॥ ह्यासीहंसागेनयेकधि॥ जेसंनवज्वरितांदुग्धव

मरणमपीताकाळ ॥७॥ आसोआष्टमाध्याईभगवते ॥ वि
रूपदाविलेंगोपीकाते ॥ आसंरयेरूपमातेते ॥ रूमनोधेदाविलि
॥८॥ सावरिकेयजालेंवर्तमान ॥ तेंसादरवैकाभक्तजग ॥ जेणेक
लिकिलिमेघदारुण ॥ भस्महोतिबोक्ता ॥९॥ येकेंदिवसीघातः
काळि ॥ उठांनयेशोदावळडवि ॥ सेजेनिजविलावनमाळि ॥ सु
खत्याचेंन्याहाळित ॥१०॥ सुखवस्तुनवस्तुकाटिलें ॥ मायेनंहरि
सुखन्याहाळिलें ॥ पाविलेसुखसरेलेंडोळें ॥ रूपसादेळेंदेखनी ॥
॥११॥ सकुमारघनस्थमसुति ॥ कायिकुडलेंसळकतीति ॥ तेपाहा
तांयेशांदासति ॥ चितवतितन्मेयं ॥१२॥ श्रीछात्राच्यासुखावरुनी
निबळोणकरितजननी ॥ म्हणेधन्यधन्यंमत्तचित्रिभुवनी ॥ निजपाग्य
परिपुंर्ण ॥१३॥ याउपरियेशोदासुंदरि ॥ मधनआरंभीनिजमदिरि

चिंतुदरिजन्मलाश्रीहरि ॥ स्वरूपतिचेंकोणवार्ण ॥ १४ ॥ मधि
 नयस्तंभविराजत ॥ पुढंमथनडेराधुमत ॥ आवकरविफिरत ॥
 मांजरितळपतिकनकवर्ण ॥ १५ ॥ छंदगुसळियेशोदासति ॥ कनकं
 कोश ॥ कंकणसुगुणिति ॥ पुढंरत्नजडितदोरसळकति ॥ तेजे
 तळपतिरत्नकिळा ॥ १६ ॥ माधोमोतिपाचीजाळि ॥ यातचंद्रसूर्या
 चिप्रभाआगळि ॥ दिव्यकुंकुतनिडळि ॥ विशाळनेत्रीयेशोदा ॥ १७ ॥
 वदनवेंळ्हाळगौरवर्ण ॥ मुक्तातिउल्लसिकर्ण ॥ नासिकिमाति
 सुपाणी ॥ उणेआणींनक्षत्रा ॥ १८ ॥ जेजननीहोयंकमळावरं ॥
 तिचीनीडळि सळकेविजवरं ॥ हिरेतैसंभावधारा ॥ वदनिद्विज
 पकि सळकति ॥ १९ ॥ चपळासळकंअंवरि ॥ तैसिदिव्यंवरत्रने
 सळिसुंदरि ॥ रत्नउतकंचुकिकरि ॥ मधितासावरियेशोदा ॥ २० ॥

द्रष्टव्यमायातं ज्ञानकळा ॥ जिचे पोढि हरि आवतरला ॥ तिने मंथ
 नाप्रारंभ केला ॥ विचार माडिला सारासार ॥ २१ ॥ पिंड ब्रह्माड आ
 वे घेण सार ॥ हरि स्वप्न परवरे निर्विकार ॥ मिथ्या माया वांडवर
 ने न्हि स्थिर कदापि ॥ २२ ॥ जे निगार डियाचि विद्या ॥ क्षणी कळा
 वदि आ विद्या ॥ शरण निघावे जगदे व्या ॥ तरि ब्रह्मा विद्या ठसा
 वें ॥ २३ ॥ आसे आसि माया मथीता ॥ सार वरि आले नवनित ॥ सो
 ह भावे डेरा घुमत ॥ विपरित्त झाली रिया ॥ २४ ॥ जे संमथित आस
 तां जननि ॥ जागा जाला केवळ दानि ॥ येशोदे जवळिये उनी ॥
 रवि दंड धरिये ला ॥ २५ ॥ आधिदैव जस्तन पान ॥ म्हणुन
 लबबिलें मंथन ॥ येशोदे नें तेथेच पुढे घेउन ॥ पाजिस्तन या
 वंदा ॥ २६ ॥ आला प्रेमाचा पांदा ॥ पाजितां आवली कितां द्रष्टाव

दना ॥ धन्ये धन्ये ते नंदगणा ॥ राजिवने त्राकडं पाहं ॥ २७ ॥
 मनी विचारि भागवंत ॥ म्हणें माते चे मज वरि आहू चित ॥ किं
 बां प्रपचि आहू गुंतत ॥ हे चि सत्य पाहो आतां ॥ २८ ॥ त्रिभु
 वन चाळक जग मोहूत ॥ माया नित सुघचे तन्ये ॥ ते पो जा
 त वेद चेत उन ॥ दुग्ध उत उत दवडिले ॥ २९ ॥ आग्नि संगे दु
 गध कर पत ॥ जन निरुपे तो वासव तां ॥ लोडुन दिधले द्रव्य
 नाथा ॥ गेलि माता वरें ॥ ३० ॥ द्रव्य परब्रह्म रूप डें ॥ मा
 या टाकुन गेलो दुग्धाकडें ॥ परमार्थ टाकुन प्रपचि वाढें ॥
 प्रित जे सिजनाचि ॥ ३१ ॥ टाकुन सुवर्ण पात्रे सुंदरें ॥ जन
 जतन करिति नवापरें ॥ सुरत न साडुन पामरें ॥ कंठक वृक्ष
 णीति ॥ ३२ ॥ परमात्मंत टाकुन पुष्प ॥ बळेचि पिपिती

॥ तैसाच टाकुन नारायेण ॥ भायागेलि घरांत
॥ ३३ ॥ तोडुग्घ गेले उतान ॥ येशोदा जाळि को घायमान
तो बोहेर हिरा बिघजारमाय ॥ कैतुक करितें अंकां ॥ ३४ ॥
कि प्रेम पाह्ण पुजुनि ॥ मज टाकुन गेलि जननी ॥ म्हण
उन दन छपाषण घेउनि ॥ मयन उर फाडिला ॥ ३५ ॥
दहिवाहोन गेलें ॥ पुढें जग जेथं काये केले ॥ चिमणिया
बाळ कामेळ विलें ॥ आपण जावतें तें धुवां ॥ ३६ ॥ काष्ट
चें उंच उरवळ ॥ पालथे घालित मालुनिळ ॥ येशोदेन
नवनित निर्मळ ॥ संचित उचीलें होतें जं ॥ ३७ ॥ सिंका
घालुनीयां हात ॥ कवळ नवनिताचे काढित ॥ भावत अ
र्भकांस देत ॥ आपणसे वितलवला हें ॥ ३८ ॥ गडियां

॥ ३ ॥

स म्हणेलें करि भक्षा ॥ मायाचें तां करिल सिद्धा ॥ असे व
 तां कमळ पत्रा द्या ॥ काय जा पुर्व वतिलें ॥ ३५ ॥ मथन डरा फोडित
 घरी निळें ॥ नवनीत हि स कळ सारिलें ॥ दुग्ध उतोन घरांत गेलें
 कार्य नासिलें चहु कडें ॥ ३६ ॥ ये राहून सोडिती भगवंता ॥ तरि ह्या
 नासै शका सिया होतां ॥ श्री हरि नि अंतर पडतां ॥ मग आनर्था
 उनें कायें ॥ ३७ ॥ भगवती ना ठेविली तें संश्रमं ॥ प्रपंच हि होय प
 र ब्रह्म ॥ तो कत्काचा पुर्वी पकळ काम ॥ आत्माराम सर्वेश ॥ ३८ ॥
 आसि दुग्ध उतलें म्हणुनी ॥ परम क्रीदायमान जननी ॥ म्हणुनि
 छों काय बहेर करणी ॥ केली आसल कळनातें ॥ ३९ ॥ म्हणुनी व
 ता ठिचे उनि ॥ आलिवा हेर नंदराणी ॥ तो दहिवा हो न गेलें आग
 णी ॥ आनि नवनित हि सारिलें ॥ ४० ॥ दरवता पिता काळ जननी

ॐ डिटा किचक्रपाणी ॥ पळला बाळें घेंउनि ॥ नंदपत्नी पटिलोगं ॥
॥ ४५ ॥ वेताटि घेंउनि हतिं ॥ विदिसघां वेयेशादास ति ॥ तवते
चपळें श्रीपति ॥ कोन्हासहि नसांपडे ॥ ४६ ॥ शोधितानसां
पडे वेदशास्त्रा ॥ राईनपडे दिसहसनेनत्रा ॥ वर्णितानफावें
चतुर्वेका ॥ पंचास्यात दुर्लभा ॥ ४७ ॥ निराहरि फळाहरि ॥ न
४॥ गमैनि जटाधारि ॥ बहुशोधिति गिरिकंदरि ॥ परिश्रीहरि ॥
नसांपडे ॥ ४८ ॥ नाबात शिडतं ॥ बहुविद्याभाष्यास क
रितां ॥ पचाग्नीसाधनसाधितां ॥ परितो कंधिनलोभचि ॥
॥ ४९ ॥ हरिनातुडे बळवंतां ॥ नचेढ धनवंताच्या हातां ॥ चतुर्ष
यीकळादावितं ॥ राईतवृतापडेना ॥ ५० ॥ येकासद्भावविणा
तिनलोगं जगजीवन ॥ प्रेमविणमनमाहन ॥ कोन्हासहि

॥ आध्यास ॥

5A

॥ प्रेमवीनदेवपुजा ॥

॥ ८ ॥

प्रेमविणदेवपुजा ॥ कदा नावेडं आघोक्षजा ॥ प्रेमवीण आवेड
व्यर्थ सर्व हि विद्येचा ॥ ५३ ॥ येकन सता प्रेमळा ॥ कळा आवड्या
कळा ॥ शरण न निघतां तमाळ निळ ॥ सकळ साधनें व्यर्थ चि
॥ ५४ ॥ स्त्रि सर्व लक्ष्यणि सुंदर पुर्ण ॥ परिपति से वेस नाहि मन ॥
तिचे च्यातुर्य शाहूणपण ॥ वेष्ट काये जराळोवं ॥ ५५ ॥ गळसरि
॥ ५६ ॥ विण आवळंकार ॥ सुत देय विण आवचार ॥ किंर विशिष्ट विण अं
बर ॥ तमे जैसं व्यापिले ॥ किंमुत्तरे पविण शान ॥ किं
आवडि विन भजन ॥ किं गृह स्वामिणी विण सदन ॥ व्यर्थ जैसं
भण भणि ॥ ५७ ॥ किं राज्या विण परिवार ॥ किं नाश्रीकां विण
जैसं वक्त ॥ तैसें प्रेम विण स्मरारि मित्र ॥ कदा कळि न सापडे ॥ ५८ ॥
असा धांवता ये शाहासती ॥ कदा नाटोप श्रीपति ॥ म्हणे हरि आतां

गृहव्रति ॥ कैसायेईल तेपाहुं ॥ ५९ ॥ माताधावंताश्रमली ॥ स्वे
दविंदुदिसतिभाळि ॥ तेदेखोनवनमाळि ॥ हरपादावलीहृदया
त ॥ ६० ॥ ईपोबहुतजन्मंतपकेलें ॥ जन्मोजन्मीप्रेमबांधिलें ॥
म्यासगुणरूपधरिलें ॥ मलीहिरवानययांचि ॥ ६१ ॥ श्रीदृष्ट्या
सुहास्यवदन ॥ मातंकडंपादंष्ट्रपकरन ॥ तोयशेदेनेधावेन ॥
हस्तधारिलाहरिचां ॥ ६२ ॥ मलीहिरवानययांचि ॥ केलिपरमक्रो
धादृष्टि ॥ तेदेखोनजनमजित ॥ कापतसंधरथरा ॥ ६३ ॥ कर
नियादिनवदनाजगजीवानपकरितदन ॥ नेत्रीच्याजीवनंकरन ॥
जातवाहोनकाजळ ॥ ६४ ॥ वेतउगारितांजननी ॥ वरिपाणी
रिचक्रपाणि ॥ सुरवश्रीकरनदिनवारी ॥ फुंदफुंदोवडतसें ॥
वेतउगारितांजननी ॥ परिनहणवेतिचेनि ॥ तोब्रह्मानंद

द्वार॥

6A

॥ आध्यास ॥

ल्यादरि ॥ जो ऋतिचंनिनवर्णवें ॥ ६६ ॥ मग करि धननि
चक्रपायी ॥ निज मदिरांत गलिजननी ॥ म्हणयास उरव
ळि बोंबि न बाघांनी ॥ सिद्धाला विन मिळातां ॥ ६७ ॥ तो
बहुत गौळणि आल्या तें ॥ म्हणति दठ बांधायाचो रा
तें ॥ दावें आयु न स्वहस्तें ॥ नंदराणी बाघितसें ॥ ६८ ॥
जालि गौळि यिनि दाटा ॥ उदमंकरु डंज गजे टि ॥ दावें
वटिलंकटि ॥ उरवळा समवत मार्ये नें ॥ ६९ ॥ काकुळ
तिये तो हरि ॥ म्हणे आज्ञेच्यानें मी न करि चारि ॥ म्ह
णउनी वकुंठ विहारि ॥ दिनवदन बाल तसें ॥ ७० ॥
जो अपूर्ण त पुनरायी पुनरातम ॥ जो अपूर्णादि निर्गुण आ
नाम ॥ जो माया तित अपूर्ण ॥ ह्यास कोण बाघिला ॥ ७१ ॥

५

पाच।

॥६॥

तो दोवनपुर बाधावया ॥ दुसरे जेडिह्यासमया ॥ तेहिने
 पुरं म्हणउनियां ॥ तिसरे जेडिह्यासमया ॥ ७२ ॥ दोन
 बोटे उघेयेत ॥ म्हणउनदावें लाविलें चौथें ॥ नाकें कचि
 चेंवते ॥ सातवें साहवें सातें नपुर चि ॥ ७३ ॥ बारासेळा
 आदरा ॥ नपुर निजगवेंदरा ॥ पंचविसाच्याविचा
 रा ॥ नयनवरा गावि ॥ ७४ ॥ गोपिकादावीआयुन
 देती ॥ होवें पेटलियेदावति ॥ नवलक्षदाविनपुर
 ति ॥ आगाधकितीहिरिचि ॥ ७५ ॥ पावावयास्वरूप
 प्राप्ति ॥ अंस्वरचें वेदमृतिगर्जति ॥ तैस्यागोळीणी
 हरिस्मिबाधिति ॥ बहुतकरितीगळबला ॥ ७६ ॥ माते
 कडंपाहेगोविंद ॥ नेत्रचाळिरडे मंदमद ॥ मावतांगोळि

॥६॥

॥ आद्या ॥

७१
णीचावद ॥ दाटादाटिशंबति ॥ ७७ ॥ बाधीतिनवलक्ष्मगेकंठ
पात्रा ॥ तहीनाकळेचिपरमपुरुषा ॥ हापुणीब्रह्मसेवरा ॥ हे
मायेसनस्मरे ॥ ७८ ॥ मातानकरिचवीचार ॥ बोधिनिमहेणवि
ज्याधारा ॥ द्रुपाआलियादेवद्रा ॥ बाधांद्यावमहेणंआतां ॥ ७९ ॥
तोदावीपुरलिष्ठाकस्मात ॥ दृढयाधियादेत ॥ गौळणीभावत्या
हास्तत ॥ कैसंआतानिजचार ॥ ८० ॥ बाहुतलांकसीतुवापि
डिले ॥ साचेवोढंआजिनिवाल ॥ मायेनंतुंजबाधिले ॥ आ
तांकेसाजासिले ॥ ८१ ॥ गौळणीसमहेणंनंदआंगना ॥ तुंम्ही
जाआपुलियासदना ॥ आगयिदाकुनमनेमाहना ॥ माया
गंलिगटहांते ॥ ८२ ॥ कोन्हिनदिसेआगणि ॥ पुराणापुरुषके
वळेंदानि ॥ उरवळवाटितमेदिनि ॥ हळुहळुनेतसे ॥ ८३ ॥

चंड वृक्षनंदा गौणी ॥ विमळार्जुननाभे दोन्ही ॥ ते नारदे पुर्वी ॥
 प्राप्नुनि ॥ वृक्षजन्माद्यातले हो ॥ ८४ ॥ हे पुर्वी कुबेर पुत्र ॥ या
 चेनाम नळ कुबेर ॥ परम उन्मत्त आविचार ॥ सारा सार कळ
 ना ॥ ८५ ॥ नग्न होउनिया स्त्रियासो वेत ॥ जळि किडा दोन्ही
 करित ॥ तो नारद मुनि जाले अकस्मात ॥ त्याच पंधें ते ध
 वां ॥ ८६ ॥ दृष्टि देखिले लाजिले त ॥ परिते विशयाध उन्म
 त ॥ परम आविचारि शब्द सुत ॥ नारद ते देखिले ॥ ८७ ॥
 आधितार प्ये मदे माजले ॥ त्या हि वरि मध्यपान केले ॥ विशेष
 शब्द शान सिकले ॥ बोलोन देति कां न्होत ॥ ८८ ॥ त्या हि वरि
 माग्य मद ॥ स्त्रिसंगे जाले विषयांध ॥ तेच चाडाळ मति मंद ॥ जे
 आपमानि तिसाधुत ॥ ८९ ॥ आम्ही जायात सर्वेश ॥ म्हणुन ठेव

तस्य तात्पर्यं ॥ अस्मिन्निह संति दुडान ॥ शुभमागी लज्जावं ॥
॥१०॥ जोपि श्याम्य जालानि स्थिति ॥ ह्यासपंचाक्षरि दृढ बांधि
ति ॥ तैस दृढ दुडानी संती ॥ भजन स्थिति लज्जावं ॥११॥ अस्मि
नानंदं कोपुनी ॥ ते दृष्ट अपि ते दृष्टी ॥ म्हणं दृष्टं दृष्ट होउ
नी ॥ जडमुठ शापावल ॥१२॥ अस्मिन्निह संति चिक्चन ॥ दोषि
धरिलें नानंद चंचर ॥ म्हणं निगामी अप मोचन ॥ देउ श्व
रदान करावं ॥१३॥ मग नानंद बाल ते वेळी ॥ तुझिं वृक्ष वृक्ष
लें रंगों कुळी ॥ रांगत येईल यत्नाळी ॥ उद्धरिल उभायात
॥१४॥ ह्याचा करावयां उद्धार ॥ उरवळ वाटित यादवे द्र ॥ हो
न्ही वृक्षा तुनी सर्व स्वर ॥ रमावर चालिला ॥१५॥ वृक्ष सं
घित आडकले उरवळ ॥ येकांत देव नानंद वं कुंठ पाळा ॥
होन्ही वृक्ष सवळ ॥ बळ उमळानि पाडिले ॥१६॥

तोहन्ही दृष्ट्यामघुनी ॥ होनपुत्रनिघालें तेक्षणी ॥ उ
भटाकलें करजोडुनि ॥ हरिस्तवनीप्रवर्तलें ॥ ९४ ॥ वै
कुंटपाळकापरमपुत्रा ॥ क्षिरसागराहृदयविलसा ॥
नचिदानंदान्तर्वेशा ॥ जगदुदयमुळकंदा ॥ ९८ ॥ जयज
यैगापाळवेशधारका ॥ परंतवशाडप्रतीक्षापाळका ॥
॥ जयजयहरिवेदरक्षका ॥ सत्संन्यासकेशवा ॥ ९९ ॥ ना
रायगाआदिकुर्मा ॥ वराहसुतसुतमा ॥ नरहरिस ॥ ८ ॥
पापरब्रह्मा ॥ त्रिविक्रमवेशावामनातुं ॥ १०० ॥ निक्षेत्री
केलीघरणी ॥ पंचवटिकावासीचापपाणी ॥ तोचितुं
गाकुळिअवतारनि ॥ लीलाहाविभक्तातें ॥ १०१ ॥ असंह
विस्तारकरनि ॥ उर्ध्वपथेंगेलें तेक्षणी ॥ पावलेंसा

सी

पल्ल्यास्वस्वानी ॥ हरिचरणप्रसादं ॥ १०२ ॥ असावा इतनजाला
तोदेन्हीवृक्षसुवध ॥ उन्मळानीपडिलंगोवीद ॥ वृक्षारवाले
सांपडला ॥ सोडु निरुचलिलानंदानें ॥ १०३ ॥ तेदुनवाननंदगजबडिला
घावाघांवाम्हेणसकळा ॥ वृक्षरवालंघनवृक्षसांपडला ॥ सोडुनउच
लिलानंदानें ॥ १०४ ॥ वातविराजनप्रवणी ॥ हृदयेपिठिघबधवाज
ननि ॥ घावतिसकळगाराळगोविणी ॥ नंदवरागणिदाटिजालि
॥ १०५ ॥ नदाजवळिहोताहति ॥ सायेनेघतलाकडियंवरि ॥ स
म्बुदितयेशांदानारि ॥ आम्हंतजिगहति ॥ १०६ ॥ फुदाफुदांय
शादाजननीरुडत ॥ हेजळांतगंमाझहात ॥ म्यावाधिलं श्रीधर
छानाथा ॥ मोटाव्यानर्थचुकला ॥ १०७ ॥ तोनंदम्हेणंसतांचंडप्र
संजन ॥ कावृक्षपडिलंउन्मळान ॥ आश्चर्यकरितिसकळजन

१०
अनर्थगहनचुकला ॥ १०८ ॥ तेथंमुलं धाकुटि होंती ॥ तेसंगतिनं
दाप्रती ॥ द्रष्ट्याचिदृक्षनिश्चिति ॥ ब्रूळचिमोडुनपाडिलं ॥ १०९ ॥
ह्यातुन दोनपुनरुपनिघालं ॥ श्रीहरिआनिकोयेबालिलं ॥ तंआद्याला
गीनकळं ॥ मगगेलंउध्वपंथं ॥ ११० ॥ हसतीसकळतंआद्येस्व
रि ॥ मुळचिगोष्टनचातंनवरि ॥ तेआद्यालुणंमुरारि ॥ थोरदेवं
वांचला ॥ १११ ॥ नंदकेलिसाहूकर ॥ मेळउनीयाधराआमर
॥ ११२ ॥ निबलांगत
अनंदजालाथोर ॥ गोकुळाभाजिचराधरि ॥ ११३ ॥ येकेदिवसिघनश्याम ॥ देव्हारानेवंकेप
चक्षुणी ॥ द्रष्ट्यावरतनुततरिजननी ॥ हरिसहृदईधननिचुं
वानचतप्रितिनं ॥ ११४ ॥ नंदचेंसकळशालिग्राम ॥ वरिचालुनिरिगि
रुषांतम ॥ नंदजालाकनानकनन ॥ करवंसताकनचन ॥ ते

ग्रामनदिसतिपुर्ण ॥ मगथेशादंसीबालतसे ॥ ११५ ॥ इहाने
लिंगग्रामनदिसति ॥ यरिम्हणें तथें रेवंळत होतां श्रीप्रति ॥ आपण
पुसोवंतयाप्रति ॥ शालिग्रामदेईल तो ॥ ११६ ॥ नंदम्हणें राजिव
नेंरा ॥ शालिग्रामदेई च्यागुगात्रा ॥ कडेवरिं घेतलें ईंदिरावरा
चुंबनदेउनपुसतसे ॥ ११७ ॥ मगबोलें निळापुळदळवर्ण ॥ मा
यातितशुद्धचैतन्यं ॥ परमवदनातुहास्थवदन ॥ नंदाप्रतिव
ळत ॥ ११८ ॥ शालिग्राममिनेयतवतां ॥ मजवरिवृथाआळ
घालितां ॥ मिसर्वातितआकत ॥ करणंनकणेंमिजनाहिं ॥ ११९ ॥
नंदम्हणें नंदरवातांदेवार्चन ॥ मिकदापिहिनघेंआन ॥ देखां
ननंदाचेंनिवणि ॥ पसरिवदनजगद्गुन ॥ १२० ॥ तोंआरव्यशा
लिग्राममुर्ति ॥ आसंरव्यसुर्वआसंरव्यशक्ति ॥ आसंरव्यगणेंराउ

उमापति ॥ आगाधा कति हरि चिं ॥ १२१ ॥ अनंत ब्रह्मा उरचानाते
 क्षण ॥ नंद आनंद देवता नयनी ॥ गला देह भाव विसरो नि ॥ ग
 ला देह भाव विसरुनि ॥ राक्कन फुटें बोलतां ॥ १२२ ॥ विसरला
 कार्यकारण ॥ विसरला भानानंद वार्त्तन ॥ नाटवें भोजन रायन
 मननिमग्न हरि रूपि ॥ १२३ ॥ भानानंद भाविलें पुणी ॥ सेव चिदा
 तेलें माया वैरण ॥ दिधेलें नंद वंदे वार्त्तन ॥ या सिंपुत्र कांण भूणें ॥ १२४ ॥
 देव तार्त्तन विधि सानु नंद ॥ कडियें घेतला सच्चिदानं
 द ॥ भोजनार्त्तन सला आनंद ॥ गगनाभाजिन समाये ॥ १२५ ॥
 करितीना नाया गयजन ॥ तेथें कंदां न घें आवदान ॥ त्याचें मुखि नंद
 आपया ॥ ग्रास चालि स्वहस्त ॥ १२६ ॥ जे सांये के देव सिं प्रातः क
 णि ॥ भयामंथन आरिभी वल्हलि ॥ जवळी येउन वनम ॥ १२७ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com